

ΜΙΑ ΤΡΟΜΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΟΙΔΟΥ ΜΩΠΕΝ

Τι παθαίνουν οι σύζυγοι που δίνουν έλευθερία στις γυναίκες τους. Πώς η κ. Μωπέν εγκατέλειψε το σύζυγό της για ν' ακολουθήσει έναν τυχοδιώκτη. Η φυγή στη Μασσαλία. Πώς έγινε άνοδος. Η ερωτική της κατακτήσεις. Η απαγωγή απ' το μοναστήρι. Ο θριαμβός της στην «Όπερα-Κομικ». κτλ. κτλ.



ΚΡΙΒΩΣ, όπως η ζωή των μεγάλων καλλιτεχνών, έτσι κι η ζωή των μεγάλων καλλιτεχνίδων είναι σχεδόν κατά κανόνα περιπετειώδης και πολυκύμαντη.

Μεταξύ δέ των καλλιτεχνίδων που αποθανασίστηκαν για τις περιπέτειες της ζωής τους, την πρώτη θέση κατέχει άναμφισβητήτως η περίφημη Γαλλίδα αοιδός κ. Μωπέν, η οποία γεννήθηκε στο Παρίσι στα 1678, από γονείς άστούς, παντρεύτηκε νεωτάτη τόν νομαρχή κ. Μωπέν και πέθανε, ύστερα

από μία μυθιστορηματική ζωή, στο άθος της ηλικίας της, στα 1703, σε ηλικία 25 χρόνων.

Ο κ. Μωπέν, άνθρωπος με εξαιρετικά τολμηρές αντίληψεις για την εποχή του, όταν παντρεύτηκε άφησε έντελως έλευθερη την ώρα για γυναίκα του να κάνει ό,τι θέλει. Τότε εκείνη έπωλεθήκε της εύκαιρας, ρίχτηκε στις διασκεδάσεις, στα ξενύγια και στις περιπέτειες. Συναποτρεφόντας άποκλειστικώς με άνδρες, και, κατά προτίμησιν, με τυχοδιώκτες. Μεταξύ τών τελευταίων γνώρισε κι έναν ώρασιο νέο, έξεπερμένο εύγενή, ο οποίος έκανε τόν διδάσκαλο της ξιφασκίας. Η κ. Μωπέν, τού πρότεινε, απ' την πρώτη μέρα, να της μάθει ξιφασκία και, κατά την διάρκειά τών μαθημάτων, μεταξύ τών πλεχτικής ένα ειδύλλιο, τού όποιο συντομώτατα είχε αποτέλεσμα να μείνει ο άφελέστατος ιδεολόγος κ. Μωπέν στα κούρα τού λουτρού!

Τό ζευγάρι τών έρωτευμένων έφυγε κρυφά από τόν Παρίσι κι' εγκατεστάθηκε στη Μασσαλία, όπου όμως, για λόγους προνοίας, η κ. Μωπέν παρουσιάσθηκε ως άνδρας, ως κύριος Ν τ ο θ ν υ ! 'Επί άρκετό καιρό, ό... κ. Ντοθινύ κι' ο φίλος του έζησαν μία ζωή εύτυχιωμένη, άλλα στο τέλος έξαντλήθηκαν τά χρήματά τους. Τότε, ενώ ήταν άπελπισμένοι, ανακάλυψαν τυχαίως πως είχαν κι' οι δύο τους ώρασια φωνή κι' άποφάσισαν, μολοντι δέν είχαν διδαχτή καθόλου μουσική, να την έκμεταλλευθούν! 'Η έκτακτη φωνή τους λοιπόν προέξισε μεγάλη έντύπισιν στον διευθυντή της Όπερας της Μασσαλίας, ο όποτος τούς προσέλαθε και τούς δυο στο θέατρο τού!

Τό ντεμπούτάρισμα τού ώρασιώτατου... κ. Ντοθινύ στην Όπερα της Μασσαλίας ήπηρεσε θριαμβευτικό και πολύ γρηγορά βρέθηκε περικυκλωμένος από ένα πλήθος θαυμαστριών, μεταξύ τών όποιων ήταν και μία ώρασιώτη νέα μόλις 16 χρόνων, η όποια... τόν έρωτεύθηκε παράφορα, τρελλά. Ο κ. Ντοθινύ, που δέν έδειχνε καμμία συγκίνηση στις έκδηλώσεις τών άλλων θαυμαστριών του, δέν μπόρεσε να μην προσέξει την ώρασιώτη αυτή νέα θαυμάστριά του. Την λυπήθηκε λοιπόν, της έδωσε θάρρος, την δέχτηκε πολλές φορές στο καμαρίνι του και αιγά-αιγά άρχισε να νουβήθι γι' αυτήν ένα άγινό ασάθημα φίλιας, τόσο δυνατό, ώστε έφθασε μέχρι τού σημείου να ψυχραθή πρόσ χάριν της με τόν φίλο της ξιφομαχού! Μά τό «ειδύλλιο»-όπως τό φανταζόταν ο κόσμος- τού ώρασιού ύμψιφώνου της Όπερας και της ώρασιώτης εκείνης νέας, δέν άρρησε να μαθευτή και να φτάση στ' αυτιά τών γονέων της κόρης, οι όποιοι, για να την σώσουν, την έκλεισαν σ' ένα μοναστήρι.

Όταν τού έμαθε αυτό ό... κύριος Ντοθινύ, γίνθηκε έξω φρενών, πήρε την εμφάνισιν τού φύλου του, ξανάγινε δηλαδή γυ-

δέν ύπηρεσαν άρκετά, έθεωρήθη σκόπιμον και φρόνιμον να ειδοποιηθούν οι χορικοί να πιάσουν για να στέλνουν, μαζί με τις καλλιγανουίδες, και...ποντίαια !.. Κι' οι χορικοί έγένεσαν τά κλονιά τους και τις εποντιοδαγκάνας τών άπό ποντιακής και τούς κούβιλανς στην πόλη.

Έντομεταξύ όμως είχαν φορησει η νηπίδες της πείνας. Έντρομος δέ πρό της ποντικοπλημύνης αυτής ο προσιτάμενος της Θεοργικής ύπηρεσίας, έτρεξε και ειπε στο νομαρχή :

—Και τώρα, τι να κάνω να ποντίαια και τι να ταιώω, για να μην φορησουν κι' αυτά ;

—Παός τούς ειπε να τ' άφέρουνε ; ρώτησε ο νομαρχής.

—Τό άποφασίεω.

—Τότε, για να μην φορησουν, στείλτα στο άποφασίεω, να ... φάνε αυτούς που δέν ξέρουν τί διατάζουν !..



Η αοιδός Μωπέν

ναίκα, και κατετάχθη ως δόκιμος μοναχή στο ίδιο μοναστήρι που ήταν κι' η αγαπημένη της, έχοντας ως σκοπό να την πάρη από εκεί μέσα.

Μία νύχτα λοιπόν, έβαλε φωτιά στο κελλί της και μέσ' στην άναστατάσει και τόν τρόπο που έπακολούθησε, κατώρθωσε να δραπέτευση μαζί με την φίλη της.

Τό έγκλημά της αυτό όμως άνεκαλύφθη κι' η ήρωίς μας, για ν' άποφύγη την σύλληψη της, έφυγε απ' τη Μασσαλία, άφου προηγουμένως παρέδωσε την αγαπημένη της στους γονείς της και τούς άπεκάλυψε πως ήταν γυναίκα για να τούς καθησύχαση για τούς φόβους των.

Η κ. Μωπέν φεύγοντας μόνη της απ' τη Μασσαλία, περιώδεσε σχεδόν ολόκληρη τη Γαλλία και κέρδιζε τά άπαρατήρια για την ζωή, τραγουδώντας σε διάφορα κέντρα, πότε ως τραγουδίστρια και πότε ως τραγουδιστής! Έφτασε όμως η μέρα που θαρέθηκε την άληθική αυτή ζωή της και τότε γύρισε στο Παρίσι, όπου παρουσιάστηκε στον μεγάλο μουσικοσυνθέτη Λούλι. Ο Λούλι, μόλις άκουσε τόν τραγούδι της κ. Μωπέν ένθουσιάστηκε απ' την ώρα για φωνή της κι' ανέλαβε να την μορφήσει μουσικώς. Η μαθήτριά του μεγάλου μουσικοδιδασκάλου είχε εξαιρετική μουσική αντίληψη και σε λίγον καιρό ο διδάσκαλος της την προσέλαβε στην Όπερα Κομικ τών Παρισίων.

Η κ. Μωπέν έκανε την πρώτη της εμφάνισιν στην Όπερα τών Παρισίων ως «Παλλάς» στο μελόδραμα «Κάδμος και Ερμιόνη» και όχι μόνο τό τραγούδι της, άλλα κι' η ήθοποιά της προσέεινε καταπληξή στους ειδικούς και στο κοινό, τού όποιο κυριολεκτικώς την άπεβέωσε!

Η δόξα της κ. Μωπέν έπεσκήσε άμέσως στην φημη τών άλλων συναδέλφων της, η όποια μηχανορραφισαν διαρκώς έναντίον της για να την δυσφημήσουν. Καμιά όμως καλλιτέχνης δέν έτόλμησε ν' άνοισή πόλεμο στα φανερά μαζί της. Όχι μόνο γιατί όλες άναγνώριζαν την καλλιτεχνική ύπεροχή της, άλλα και γιατί φοβόντουσαν τις γροθιές της! Η κ. Μωπέν, δέν τώγε σε τίποτα, για τόν παραμικρό, ν' άρπάξη την αντίζηλό της και να την σπάση κυριολεκτικώς στο έζυλο! Μά δέν τάβασε μόνο με τις διούφους της ή τρομερή αυτή γυναίκα. Κι' ο δυνατώτερος ακόμη άνδρας δέν την εφόδιζε.

Κάποτε, διηγούνται, σχετικώς, την προσέβαλε ένας απ' τούς πρωταγωνιστές της Όπερας, ο όποιος ήταν μεγαλόσωμος και χειροδύναμος. Η κ. Μωπέν τότε τόν κάλεσε άμέσως στο καμαρίνι της και τού ειπε, πως έπρεπε να της ζητησή έπίσημως, μπροστά σ' όλο τόν κόσμο, συγγνώμη. Ο τένόρος, μόλις άκουσε την άπάντησή της αυτή, χαμογέλασε περιφρονητικά. Τότε η ώρασια αοιδός δέν έχασε καιρό. Τόν άρπαξε και τόν έσπασε κυριολεκτικώς στο έζυλο. Και δέν περιώριστηκε μόνο σ' αυτό. Τού πήρε ακόμα και τόν ρολόγι του και την ταμπάκέρα του, ως τρόπαιο της νίκης της. Την άλλη μέρα ο τένόρος δικαιολόγησε στους συναδέλφους της την παραμόρφωσι τού προσώπου του και την άπαλεια της ταμπάκρας του και τού ρολογιού του, λέγοντας πως τάχα έπεσε θύμα μιλύστεια! Κατά διαβολικήν-όμως σύμπτωσιν, την ώρα που μιλούσε, παρουσιάστηκε η κ. Μωπέν, η όποια προχώρησε και στάθηκε μπροστά του. Ο δυστυχής τένόρος, μόλις την ειδε, έμεινε άναυδος. Τότε η κ. Μωπέν τούβριξε μία ματιά γεμάτη περιφρόνησι κι' έπειτα τού φώναξε:

—Δέν είσαι μόνο άναυδος, άλλα και ψεύτης!

Και άποτεινομένη στους άλλους, πρόσθεσε:

—Έγώ, κύριοι μου, τόν έδειρα!.. Και για να πεισθήτε, ότι λέω αλήθεια, όριστε, τού έπιστρέφω την περιουσία του.

Και, λέγοντας τά λόγια αυτά, πέταξε μπροστά στα πόδια τού δυστυχισμένου θύματός της, τόν ρολόγι του και την ταμπάκέρα του.

Άλλα η κ. Μωπέν ήταν και αιμωδής! Πολλές φορές μετριοφισμένη ως άνδρας, έκανε άρκετές φωνικές μονομαχίες.

Η καταχρήσεις όμως της ζωής της, γρηγορά κατέστρεψαν τη φωνή της και την όγεια της. Και τότε η κ. Μωπέν κατέφυγε στον άνδρα της, τόν κ. Μωπέν, ο όποιος την δέχτηκε με άνοιχτή άγκαλιά. Άλλα, παρ' όλες τις περιποιήσεις τού άνδρος της, η κ. Μωπέν δέν μπόρεσε να ζήση. Τό στήθος της είχε προσβληθή από μία φρικτή άρρώστεια, η όποια και την ώδήγησε στον τάφο νέαν ακόμη κι' ώμορφη.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.